

[Stavad]

1.700 kr. udbetalt over 5 år – altså årligt over 5 år – og at 5.150 landmænd vil få udbetalt ca. 1.800 kr. om året over 5 år efter lovens § 8, stk. 4 og 5. Vi har fået dokumenteret, at den administration, som følger med loven, betyder, at for masser af landmænd vil de administrationsomkostninger, som landmanden får for overhovedet at komme ind under lovgivningen, blive så store, at det for masser af landmænd vil sluge mere end første års tilskud.

Samtidig ved vi, at de generelle bestemmelser i forbindelse med høsttabshjælp betyder, at man skal ind under de generelle bestemmelser i gældssaneringsloven, og folk, der sidder og arbejder med det, giver klart udtryk for, at gældssaneringsager under et par hundrede tusinde kører man simpelt hen ikke. Det betyder, at langt, langt de fleste landmænd vil være udelukket fra ordningen. Det betyder, at landbrugsejendomme med en størrelse på 50 ha eller derunder ikke kan forvente at få nogen høsttabshjælp overhovedet.

Derfor har vi da også glædet os over, at det flertal, som regeringen ved førstebehandling forventede der ville være for dette lovforslag, ikke har manifesteret sig i det udvalgsarbejde, som er foregået, og at lovforslaget her til anden behandling ikke er indstillet til vedtagelse af et flertal. Som regnskabskonsulent Søren Nielsen siger: hvis et flertal vedtog dette lovforslag, ville det være det største illusionsnummer, man nogen sinde har præsenteret dansk landbrug for.

Derfor håber vi da også, at det radikale venstre vil hjælpe os andre med at finde en løsning på dette problem, så de landmænd, der har hjælp behov, også kan få hjælpen – at man ikke laver en ordning, som er nogle småtilskud smidt ud på en tilfældig måde, og uden at det giver nogen som helst reel hjælp til de landmænd, som har hjælp behov.

Vi har også i respekt for det forlig, der blev indgået i december måned 1982, stillet forslag om, at § 8 a – den paragraf, som er sat ind for at hjælpe de såkaldte sølvbryllupslandmænd – bibeholdes i gældssaneringsloven.

Vi har også stillet forslag om, at høsttabet opgøres under ét, altså ikke sådan, som det er indeholdt i lovforslaget, at man tager nogle enkeltprodukter ud, som man kan have et høsttab på, mens man måske for andre pro-

dukters vedkommende kan have en gevinst i forhold til gennemsnittet. Efter landbrugsministerens forslag er det ikke sådan, det foregår. Man kan have et høsttab på den ene halvdel af sine produkter og have en gevinst på den anden halvdel, og gevinsten modregnes ikke i tabet. Vi vil da godt medgive, at vi er inspireret af landbrugsministeren til at stille det ændringsforslag, fordi landbrugsministeren torsdag fremsatte dette ændringsforslag i udvalget. Vi støttede klart og utvetydigt landbrugsministerens ændringsforslag allerede på det tidspunkt, for det var et fornuftigt forslag. Derfor undrede vi os også meget over, at da vi kom til fredag morgen, trak landbrugsministeren dette fornuftige forslag tilbage. Det synes jeg da det kunne være interessant at få en forklaring på. Hvorfor mener landbrugsministeren pludselig, at det er bedre at opgøre høsttabet for landmanden på et ureelt grundlag? Har landbrugsministeren natten mellem torsdag og fredag haft en åbenbaring, hvor han har fået nogle oplysninger, som han ikke har ønsket at give udvalget, eller hvordan hænger det sammen?

For at få en høstabsordning for landbruket, som kan virke enkelt, som kan virke effektivt, og som kan hjælpe de landmænd, som har hjælp behov, har socialdemokratiet måttet fremsætte en række ændringsforslag, som betyder, at vi kanalisere midlerne derhen, hvor hjælpen er nødvendig: til de landmænd, som har en gældsprocent på over 60–65, og som har haft et høsttab på over 30 pct.

I modsætning til ministerens udviklede forslag, som kører med småtilskud, som tilsyneladende ikke engang landbrugsministeren selv kan finde ud af, hvis vi skal tro de kommentarer, som ministeren kommer med, er det et forslag, som har én indgangsvinkel. Vi tager høstabsordningen ud som en selvstændig ordning og siger, at hvis man har et høsttab på over 30 pct., er man berettiget til at opnå et lån, der svarer til den del af høsttabet, der overstiger de 10 pct. Landmanden skal altså selv bære risikoen for de første 10 pct. høsttab. Derefter kan man opnå et lån med statsgaranti for resten af beløbet, og der ydes rentetilskud, der svarer til den gennemsnitlige rente i pengeinstitutterne minus 2 pct. Landmanden selv skal altså det første år kun betale 2 pct.; derefter nedtrappes rentetilskuddet med 2 pct. pr. år.